

<p>POEMA 1: večera (de Dinko Telećan)</p> <p>jutro je i ulazim u kuhinju</p> <p>pripremam večeru za tisuću ljudi od skromnog noćnog ulova na pučini</p> <p>dok je svitalo na putu prema kuhinji brao sam kadulju lovor i motar i slana slova u kamenu: sve će mi dobro doći</p> <p>kada dovršim večeru moram nestati i za mene se ne smije znati</p> <p>a ako sve bude kako treba deset tisuća ljudi postat će galebovi</p>	<p>TRADUCIÓN 1:</p>
--	----------------------------

<p>POEMA 2: LESS IS MORE (de Yolanda Castaño)</p> <p>Non me dixo <i>se che contase o repugnante que encontro a túa boca, o charco das túas hormonas pringosas e clamantes. Preferiría meter os dedos nun cable de alta voltaxe que a miña cara na redondez irrespirable das túas tetas.</i></p> <p>Non me dixo <i>así me caía enriba agora mesmo unha pía de lastras antes ca a responsabilidade das túas noites de febre, que corra o aire entre a miña vertical e o pastel de xenxibre das túas ganas. Prefiro alfinetes nas cuncas dos ollos mellor ca a xelatina das túas debilidades.</i></p> <p>Non me dixo <i>fuck off</i>, non me dixo <i>vete a la mierda.</i></p> <p><i>Prefiro unha dor de ouvidos, un puño na boca do estómago. Repúgname o fragor tan rural da túa fame, escoitar berrar as túas coxas coma bacoriños rosados abertos a machadas.</i></p> <p>Simplemente el non me dixo.</p>	<p>TRADUCIÓN 2:</p>
--	----------------------------